

Hayatında bir eksiklik olduğunda; beklentileri ya da istekleri umduğu şekilde gerçekleşmediğinde, genellikle insanın Allah'a yönelişindeki samimiyet, derinlik ve ihlas da alabildiğine artar...Çoğu insanın Allah'a en samimiyetle yöneldiği anlar, bu kişilerin hayatlarında birtakım eksikliklerin, sıkıntıların ya da sorunların yer aldığı zamanlardır. İnsanlar, acizliklerini, güçsüzlüklerini ve Allah'a ne kadar muhtaç olduklarını en kamil anlamda böyle zamanlarda kavrarlar. Ve Allah'a, bu kavrayışın getirdiği samimiyetle yönelirler. Dualarındaki candanlık, ihlas ve derinlik, ruh hallerindeki netlik, açıklık ve dürüstlük, ve Allah'a yalvarışlarındaki teslimiyet çok yüksek seviyelere ulaşır. Bu anlarda kişi, kendi ruhundan yansıyan bu samimiyete, Allah'a karşı olan sevgisindeki coşkuya, candanlığına, yakınlığına ve teslimiyetine kendisi de şahit o olur. Allah'a karşı kalbinde yaşadığı bu samimiyetten kendisi de çok hoşlanır ve bu halini günlük hayatın hiçbir aşamasında kaybetmemek ister. Hayatının geri kalanına hakim olan yüzeysel haline bir daha hiç geri dönmek için ruhunu eğitmeye çalışır.

Ancak ne var ki, Allah insanın dualarına icabet ettiğinde, üzerindeki sıkıntıyı kaldırdığında ve o kişiye olan nimetini artırdığında, çoğu insan, bir şekilde yaşadığı bu derinlikten uzaklaşır. Ve çoğu zaman içerisinde düştüğü gafleti fark etmesi de, ancak nimetlerin tekrar elinden gitmesiyle gerçekleşir.Oysa ki insanın bu derinliği bir hayat şekli olarak yaşaması için, illaki yokluk ve sıkıntı içerisinde bir hayat sürmesine gerek yoktur. İnsan Allah aşkıyla, derin Allah sevgisiyle hayatının her anında aczini, fakrını, muhtaçlığını olabilecek en açık şekliyle hissedip bunun getirdiği ruh hali içerisinde bir yaşam sürebilir. Bu tamamen kişinin şuurunu açıp niyet etmesine bağlıdır. Allah insana düşünce gücünü istediği kadar derinleştirebilme imkanı vermiştir. Allah'ın üstün sıfatları, sonsuz mükemmellikteki ahlakı ve yaratışı üzerinde düşünmek, Allah'ın sıcak dostluğunun, sevgisinin, şefkatinin alametlerini günün her anında fark edebilmek, bir insanın Allah'a karşı en derin ve en güzel ahlakı yaşamasına vesile olur.

Bu derinliği yaşayan bir insan, zorluk ve sıkıntı içindeyken Allah'a olan muhtaçlığını ve acizliğini ne kadar iyi kavrayabiliyorsa; Allah kendisine nimet, bolluk, bereket verdiğinde de aynı şuur açıklığında yaşar. Hatta Allah'ın lütfettiği her bir nimet, onun Allah'a karşı olan teslimiyetini bağlılığını, Rabbimiz'e duyduğu derin saygı ve sevgiyi daha da artırır. Kendisine yalnızca Allah'ın birer ikramı ve lütfu olarak verilen nimetlere layık olamamaktan, içerisinde bulunduğu rahatlık ve refaktan dolayı gaflete kapılmaktan, aczini unutup büyüklenmekten, tüm sahip olduklarını normal ve olağan karşılar hale gelmekten titizlikle sakınır. Yaşadığı her an, Allah'ın rahmetini, şefkatini, sevgisini, affediciliğini, lütfunu, yakınlığını en derinden hissetmenin verdiği bir şükür hali içerisinde. Hayatına katılan her güzellik, önce Allah'a yönelmesine vesile olur. Ve o güzelliklerden istifade ettiği her an, içinde Allah'ı derinden sevmenin mutluluğunu, heyecanını yaşar. Allah dilediği için bu güzelliklerin onun çevresinde olduğunun; sahip olduğu mutluluğu, huzuru, nimetleri yalnızca Allah kendisini seçip lütfettiği için yaşadığının kesintisiz olarak şuurundadır. Allah'ın, dilediği anda hayatını tümüyle değiştirebileceğinin; tüm nimetleri bir anda yokluğa, eksikliklere, sıkıntılara dönüştürebileceğinin çok açık bir şekilde farkındadır.Bu nedenle de, yokluk ve sıkıntı anlarında Allah'a olan yakınlığı ne kadar samimi ise işte yaşadığı bu nimetler ve güzellikler içerisinde olduğunda da aynı samimiyet ve candanlık içerisinde.

Allah'ın Nimetini Artırdığı Vakitlerde de Gaflete Kapılmamak Gerekir

Gülay PINARBAŞI tarafından yazıldı

Çarşamba, 15 Mayıs 2024 05:41 - Son Güncelleme Çarşamba, 15 Mayıs 2024 05:41

Zorluk ve sıkıntıyla karşılaştığında Allah'a ne kadar gönülden, ne kadar coşkulu bir sevgi, içtenlik ve bağlılık ile dua ediyorsa, hayatı istediği her türlü güzellik ve nimetle dolu olduğunda da Allah'a aynı teslimiyet, aynı acizlik, aynı muhtaçlık ve aynı samimiyet ile yalvarıp yakarır.

İşte bu ruh hali, bir müminin kalbindeki gerçek imanın bir alametidir. Allah böyle bir insana, bir kimsenin dünya şartlarında isteyebileceği, tasarlayabileceği, aklının kavrayabileceği en güzel hayatı yaşatsa; nimetlerin en fazlasını, en güzellerini verse; mutluluğu, neşeyi, sevgiyi, huzuru olabilecek en yüksek hazlar ile yaşatsa da, bu kişi sahip olduklarında dolayı ruhunu yozlaştırmaz. Allah'a karşı olan yakınlığında, sevgisinde, coşkusunda, Rabbimiz'e olan muhtaçlığını kavrayışında hiçbir olumsuz değişiklik olmaz. Yine her anını, yalnızca Allah'ın rızasını -olabilecek en fazlasıyla- kazanabilme aşkıyla; Allah'ın en sevdiği kulu olabilme tutkusuyla; Allah'ın lütfuna, rahmetine, nimetine, sevgisine layık olabilme coşkusuyla geçirir. Ve yine her an, Allah'ın lütfunu gereği gibi takdir edememekten, Allah'ın rahmetine layık olamamaktan, Allah'ın istediği ahlakı en mükemmel şekliyle yaşayamamaktan şiddetle korkup sakınarak yaşar. Ve gösterdiği bu imani hassasiyet de, -Allah'ın izniyle- böyle bir kimsenin, sıkıntı altında da olsa, nimet içerisinde de olsa, sürekli olarak derin imanda yaşamasını sağlar.

Gülay Pınarbaşı